

SEGRE

16/III/2010

MUNICIPIS URBANITZACIÓ

La Seu licita les obres de la plaça del Codina

[LA SEU] L'ajuntament de la Seu d'Urgell licitarà per segona vegada les obres d'urbanització de la plaça del Camp del Codina, que està ubicada entre els carrers de l'Orri, Llorenç Tomàs i Mare Janer.

El projecte va sortir a licitació per primera vegada el 2007, però llavors el concurs va quedar desert. Això, segons l'ajuntament, ha obligat a replantejar el projecte, que donarà lloc a una de les places més grans de la ciu-

tat, segons l'alcalde, Albert Battalla.

La plaça constarà de dos espais, un de 4.231 metres quadrats i l'altre de 3.671, que estaran comunicats pels extrems a través del porxo d'un dels edificis que envolten la plaça. També tindrà un vial per als vehicles en un dels laterals, i una zona central amb un passeig per a vianants, amb nou metres d'amplada i noranta metres de longitud.

La nova sala La Cuina està ubicada al centre cultural Les Monges.

Una exposició d'Oliver Roura inaugura la nova sala La Cuina de la Seu

REDACCIÓ
LA SEU D'URGELL

Aquest vespre, a partir de les vuit, es presentarà la nova sala d'exposicions La Cuina, situada al centre cultural Les Monges de la Seu d'Urgell. Amb motiu de l'obertura s'inaugurarà també en aquest nou espai l'exposició de pintura *Temps, atzar i necessitat*, de l'artista urgellenc Oliver Roura. El comissariat de la mostra ha anat a càrrec del també urgellenc Ermengol Puig, segons van informar ahir des de l'Ajuntament de la Seu.

Amb la inauguració d'aquest equipament, la Seu disposa d'un nou espai de 195 metres quadrats per fer-hi exposicions i que té accés directe des de la plaça de Les Monges. En part d'aquest espai estava ubicada la cuina de l'antic col·legi Les-tonnac, i és per això que la sala porta el nom de La Cuina.

La mostra que inaugura la sala d'exposicions, *Temps, atzar i necessitat*, és un exemple de

la renovació plàstica i artística que experimenta l'Alt Urgell.

Oliver Roura, de trajectòria curta però molt coherent i sòlida, és una mena de poeta de la geometria i del color que, combinats, poden arribar a exercir un potent magnetisme en els espectadors. La seva pintura, molt elaborada, està feta d'elucubracions personals, de simplicitats comunicatives, de secrets tècnics i, especialment, de llums, colors i valors tonals. Posseeix una estranya profunditat metafísica, que és fruit d'una reflexió interior i d'una tremenda sinceritat, i la materialitza en obres que no saben gaire d'estils, ni de temps, ni de generacions.

L'exposició es podrà visitar fins al dia 31 d'agost, de dimarts a divendres de les sis de la tarda a les nou del vespre, i els dissabtes i diumenges de dotze a les dues del migdia, i de les sis de la tarda a les nou del vespre. »

La Seu d'Urgell, 16 d'agost del 2010. Foto: J. M. G. / AGF

BON DIA

16/08/2010

SEGRE (AGENDA)

16/08/2010

EXPOSICIONS

20.00

LA SEU D'URGELL. C. CULT. LES MONGES.

'Temps, atzar i necessitat'

S'inaugura l'espai La Cuina, al centre Les Monges amb la mostra de pintures *Temps, atzar i necessitat*, de l'artista local Oliver Roura.

SEGNE

16/VIII/2010

SEGNE

16/VIII/2010

El fotògraf internacional comenta retrats de temàtica urbana amb alguns alumnes.

Josep Bou ensenya fotografia a la Seu

Una quinzena d'alumnes segueixen el taller que imparteix el fotògraf Josep Bou a la Seu d'Urgell, dins del curs *Retrat d'una ciutat* de la 18a edició de la Universitat d'Estiu de la UdL.

Al taller aborden les claus de la fotografia de temàtica urbana i realitzaran un projecte fotogràfic sobre la Seu d'Urgell, els resultats del qual es presentaran l'any que ve amb una exposició a la mateixa ciutat. S'ha de destacar que Bou és membre fundador de l'associació de Fotògrafs Professionals d'Espanya i medalla d'or del festival de Nova York.

La Universitat de Lleida, seu d'un congrés de sòls

LA SEU D'URGELL | La jornada prèvia al congrés de sòls de Catalunya (dissabte, a la Seu d'Urgell, en el marc de la Universitat d'Estiu) va evidenciar ahir la necessitat de conèixer els sòls per preservar-los i l'impacte negatiu de l'expansió residencial i els camps de golf.

IPATRIMONI

El romànic més íntim i desconegut

L'Alt Urgell té 53 monuments entre esglésies, castells i ponts, que conformen la Via Romànica

AGÈNCIES
LA SEU D'URGELL

En parlar de romànic el primer pensament és per a la Vall de Boí, però tot el Pirineu està sembrat de petits monuments que destaquen per aquest auster art que es va desenvolupar a gairebé tot Europa a partir del segle X i fins al segle XIII.

A l'Alt Urgell hi ha catalogats 53 monuments entre esglésies, castells i ponts, que s'agrupen sota el nom de Via Romànica. Esglésies com la de Sant Climent de Coll de Nargó o Sant Martí d'Ars destaquen pels seus campanars únics en el món del romànic. La desconexió d'aquests monuments, la intimitat dels pobles i la gent que els acullen i els seus emplaçaments, són un valor afegit a les pedres que els formen.

La Via Romànica va néixer l'any 1996 com un projecte transfronterer que segueix la línia de la vall del riu Tet, a França, per continuar per la vall de riu Segre per la Cerdanya i l'Alt Urgell, un corredor natural per seguir el romànic pirinenc i que només és trencat pel coll de la Perxa, a la meitat del camí.

L'Alt Urgell, però, actualitzat l'any 2008 aquest catàleg nascut l'any 1996 i el senyalitza per donar un nou impuls a l'art romànic que omple les valls de la comarca. Té catalogats 53 monuments, però la comarca n'acull més d'un centenar. La tècnica de turisme del Consell Comarcal de l'Alt Urgell, Montse Ripoll, explica que la Via necessitava un nou "impuls" i per això es va augmentar el catàleg i es va posar plafons informatius a tots els monuments. Ripoll explica que la Via Romànica està concebuda per visitar els monuments sense accedir a l'interior, ja que a vegades pot ser una mica complicat aconseguir la clau.

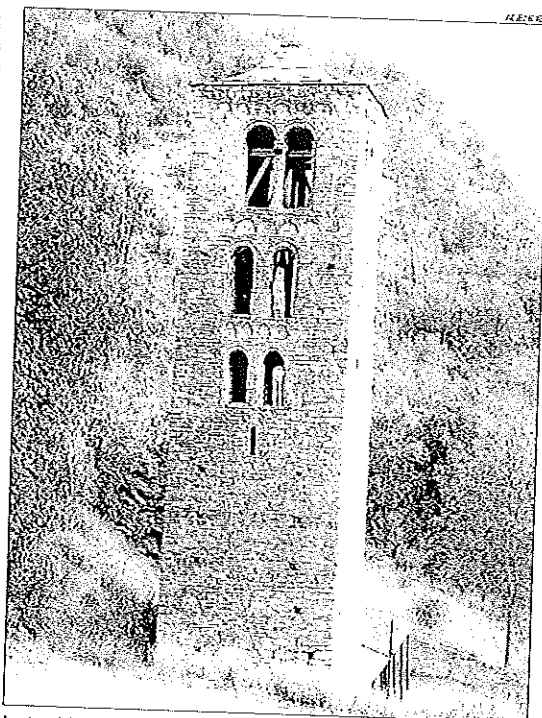
Qui s'apropi al romànic de l'Alt Urgell ha de saber que en cada petit poble que acull un monument, si aquest és tancat, hi ha algun veí que en té la clau. Aquest acostament a la gent i el

fet d'irrompre en la intimitat i la tranquil·litat d'aquests pobles de muntanya són alguns dels atractius que té aquesta ruta pel romànic. Ajuntaments, allotjaments turístics, restaurants o veïns particulars poden tenir la clau d'entrada a les esglésies i a un coneixement que ha passat de generació en generació.

LA INTIMITAT DELS MONUMENTS

En Pere Planes, d'Estamariu, puja tranquil·lament per la carretera que porta a Sant Vicenç d'Estamariu, una petita església romànica de tres naus documentada ja l'any 1037. En Pere ha deixat un paper a la porta de l'església amb els seus telèfons perquè tots el que la vulguin visitar el truquin i ell pugui obrir la porta. A més d'obrir la porta, en Pere pot fer una petita explicació de l'edificació, que ha vist tota la seva vida a les portes del seu poble. L'església va ser restaurada fa pocs anys amb fons públics i d'una fundació privada, s'hi va posar la teulada i es va reafirmar els murs. A més, es va descobrir uns murals amagats sota el guix, i en Pere diu que "sort" que no es van trobar abans, que si no ja "se'ls haurien endut" a Barcelona.

Sant Climent de Coll de Nargó no té res a envejar a Sant Climent de Taüll, tot i que amb aquest nom és inevitable les comparacions amb el que és la icona del romànic a la Vall de Boí. Per poder visitar l'interior de l'església i pujar fins al capdamunt del campanar, un s'ha de dirigir a l'oficina de turisme, on la tècnica Raquel Codina acompanya el visitant i li fa una explicació de les característiques més importants del monument. Sant Climent és una de les joies del romànic de l'Alt Urgell i, tot i que l'església data del segle XI, conserva el campanar preromànic, de planta rectangular i amb una base atalussada fins a la meitat de la construcció. Al capdamunt del cos piramidal hi ha una finestra a cada façana en forma de ferradura, cosa que denota la influència àrab, i a l'últim

Imatge del campanar de Sant Martí de Bescaran.

pis s'hi obren quatre finestres triforiades. La planta de l'església és d'una sola nau amb volta de canó i l'exterior de l'absis està decorat amb arcuacions cegues i lesenes.

Per visitar Santa Maria de Castellebre, al municipi de Peramola, s'ha de saber que a la casa del pont, tot just entrant a Peramola, hi ha la clau que ens deixarà a canvi d'un document d'identitat. Santa Maria de Castellebre es troba a uns 45 minuts a peu des del poble.

Així, la visita al romànic de l'Alt Urgell ens permet, a més, conèixer la gent que habita els pobles i apropar-nos d'una forma més íntima als monuments, molts dels quals són mil·lenaris.

EL CONJUNT MONUMENTAL

Dins d'aquest conjunt de monuments romànics, el tècnic en patrimoni del Consell Comarcal de

l'Alt Urgell Carles Gascón destaca el conjunt catedralici de Santa Maria, amb la catedral, els claustrs, el Museu Diocesà i la petita església adjunta de Sant Miquel. La catedral de Santa Maria, construïda entre els segles XII i XIII, està formada per una planta basilical amb tres naus i capçada per cinc absis, dels quals només el central es projecta a l'exterior. El claustre té una planta rectangular, no ben bé quadrada, i està format per quatre galeries, tres de les quals encara són les originals. Està compost per 48 arcades i 51 columnes, amb capitells que presenten temes ornamentals i figuratius.

Gascón també es refereix al monestir de Sant Serni de Tavèrnoles, d'origen visigòtic i primer monestir benedictí de la Marca Hispànica. De l'església, consagrada el 1040, només se'n conserva la capçalera amb un absis

principal i tres absidioles. Del campanar, en forma circular, se'n conserva la part baixa.

Una altra de les peces importants del romànic de l'Alt Urgell és el campanar de Sant Martí de Bescaran. De l'antiga església només es conserva el campanar de planta quadrada, amb sis pisos. Construït entre els segles XII i XIII, el campanar de Sant Martí és un destacat exemple de torre d'estil llongard.

També únic en el romànic català, diu Gascón, és el campanar de Sant Martí d'Ars. L'església, de planta rectangular i amb volta de canó, conté elements preromànics. El campanar, de tres pisos i construït al segle XI, és de planta cilíndrica i té espielleres al primer pis i finestres de doble arc als pisos superiors. Completen el campanar unes arcuacions llongardes a sota de la coberta.

Segons Gascón, el romànic de l'Alt Urgell conté peces prou importants perquè tinguin un reconeixement igual que el de la Vall de Boí, i només, en remarca unes diferències. La primera és l'homogeneïtat de Boí, mentre que l'Alt Urgell conté molts més monuments, però més heterogenis. Tot i que té peces de gran valor, no hi ha una línia homogènia en tots els monuments. Una altra diferència important és l'espai. A la Vall de Boí es concentren pocs monuments en un petit espai de fàcil accessibilitat, i a l'Alt Urgell hi ha moltes esglésies i ermites de difícil accés i a les quals només es pot arribar a peu. I l'última diferència ha estat la promoció que s'ha fet, ja que la marca Vall de Boí ha sabut vendre arreu del món. A l'Alt Urgell, diu Gascón, aquesta feina "no s'ha fet o no s'ha fet tan bé" i ara és difícil que es pugui dur a terme.

Així doncs, l'Alt Urgell conté un patrimoni monumental romànic que mereix ser visitat, no tan sols per la seva arquitectura, que molts cops sorprèn el visitant, sinó perquè s'hi gaudeix d'uns paisatges, d'una intimitat, d'una gent i d'uns pobles mil·lenaris.